

Liikumine soovitud suunal

Jaanuar. Uus aasta. Uus algus edasi liikumaks. Piibel kutsub kristlasi end läbikatsuma ja mõtlema sellele, kas ikka liigutakse oma tegemistega soovitud suunal. Astrid Lindgreni lasteraamatust „Vennad Lõvisüdamed“ võib samuti leida hea mõtte, mida ütleb Joonatan oma nooremale vennale: „Mõnikord peab tegema seda, mis vaja, et mitte tunda end kui tühine rämp.“

Sarnaselt Piiblile räägitakse edasilikumisest ka koguduse keskel. Miks see on tähtis? Apostel Paulus kirjas roomlastele on öelnud: „Mida Moosese seadus oli inimloomuse nõtruse tõttu võimetu tegema, seda tegi Jumal. Ta saatis omaenda armsa Poja patuste inimeste sarnasena pattu kõrvaldama. Nõnda mõistis ta hukka patu, et meie kes me laseme end juhtida Pühal Vaimul, täidaksime kõike õigust.“ (Ro.8:3-4)

Valitud suunal edasi liikuda polegi teinekord väga kerge, eriti kristlastena. Ette võib tulla mitmesugusid takistusi. Ehk tuleb uusi valikuidki teha, mõnda asja ümber hinnata.

Piibel rõhutab samas, et usklikud hoiaksid oma pilgud Kristusel ja sellel, mida ta tegi, rippudes Kolgata mäel, ristipuul. Sellele mõtiskledes on edasilikumine alati kergem.

2017. aasta kirikuelust.

Lõppenud aasta oli meie kirikule paljuski eriline. Kõigepealt suur tänu ja Taevaisa õnnistust kõigile neile koguduseliikmetele, kes on olnud oma kirikuga. Kõiki, kes on oma liikmeannetusega koguduse igapäevaelu toetanud. Sest oleme küll teie kõigi abiga nii mõndagi suutnud paremaks teha, kuid ka koguduse igapäevased kulud vajavad katet. Suur aitäh teile! Iga annetus on kirikule oluline.

Eelmise aasta jaanuaris toimusid meil korralised koguduse juhtorganite valimised. Koosseisud jäid põhiliselt samaks. Veebruaris alustas ilmumist koguduse häälekandja Eluläte, mida on juba märgatud ka laiemas avalikkuses. Kogudus on olnud digikanalites aktiivne – facebookis ja vallaveebis. Koguduse õpetaja on jätkuvalt teinud saateid Pereraadio laine pikkusel. Jätkunud on iganädalased piiblitunnid ja pühapäevakooli tunnid lastele.

Eesti Saksa koguduse abiga sai leerimaja keskküttesüsteemi, mis parandas seal oluliselt igapäevast olemist. Ja annetajate abiga sai kirikusse ostetud diislikütet soojuskiirgur, mis kiriku sisekliimat inimeste jaoks kindlasti talutavamaks muutis. Kirik on tavapäraselt olnud avatud suvekuudel ja mõnikord ka muudel aegadel. Kirikus on toimunud kontserte. Kogudus täienes kümne liikme võrra. Hoolimata rahalistest raskustest läheme julgelt edasi alanud aastaga.

Mõnda plaanidest. Kõigepealt jätkame oma tavapärase tegevustega: jätkuvad jumalateenistused, piiblitunnid, pühapäevakool, ajalehe väljaandmine, kirikukoori harjutused jne. Lähemal ajal jaanuaris tuleb kokku koguduse nõukogu, et arutada koguduse eelarvet. Vabariigi juubelit tähistame piduliku kontert-jumalateenistusega kirikus. Veel on plaanis alustada iganädalaste Taizé-lauludega palvustega. Ja alustada kevadise leerikursusega 1. veebruaril. Jääge meiega!

2017 arvudes.

Ristiti 8, leeritati 4, maeti 7 inimest, laulatati 1 paar.

Jumalateenistusi peeti kokku 59 korda pühapäevadel ja ettenähtud pühadel. Keskmine osavõtt 17 inimest. Jumalateenistusi, piiblitunde ja palvusi peeti kokku 100 korda. Kirikukontserte 4 kontserti. Pühapäevakooli nimekirjas 16 last. Toimus 1 leerikursus. Koguduse nõukogu ja juhatuse koosolekuid peeti kumbagi 1 korral.

Annetajaliikmeid oli 84 inimest. Liikmeannetustest laekus 2952.60 eurot.

Aasta alguse saldo 3599.88. Tulusid kokku 43947.98. Kulusid kokku 47332.43. Lõppsaldo 215.43 eurot.

Eelarvet on paisutanud peamiselt remont leerimajas.

Piiblivõti

Elulättes alustab sellest aastast uus rubriik, mis annab kiire ülevaate piiblilugude olulisematest isikutest, ainetest, taimedest, mõistetest või paikadest. Sari saab olema abiks neile, kes Piiblit sügavuti mõista tahavad või neile, kes soovivad oma teadmisi selles vallas täiendada. Head uut aastat, lugejad! Esimesena tutvustame viirukit.

VIIRUK

Püha Matteuse evangeeliumis, tähetarkade loos tõid kolm kuningat Jeesusele kingiks kulda, viirukit ja mürrit. (Mt.2:11)

Viiruk ehk **oliibanum** on viirukipuust saadav õhu käes kuivatatud kummivaik. Viirukit kasutatakse suitsutusrohuna või paljudes riikides rahvameditsiinis ka ravi otstarbel. Selle kokkupuutel hõõguvate sütega tekib meeldiv kergelt magusa lõhnaga viirukisuits.

Looduslik viiruk on jämedateraline, mõnikord ka tükiline, läbipaistev punakaskollast või punakaspruuni värvi aine. Lõhna tugevus võib varieeruda, olenevalt viirukipuu liigist ja vanusest. Viirukipuu leviala ulatub Kirde-Aafrikast Aasiasse kuni Araabia poolsaare troopiliste metsadeni. Liikidest levinumad ja tuntumad on püha viirukipuu ja India Viirukipuu.

Jõuluime

Lapi muinasjutu ainetel
ümberjutustanud K. Hansson

Kas sa tead, kes on kudistaja? Kudistaja on inimene, kes teab palju muinasjutte ja lugusid ning vesteid kaugetest maadest ja huvitavatest inimestest. Või oled sa midagi kuulnud küünlameistrist vanast onu Juuliusest? Kui ei ole, siis hakkamegi kohe selle looga pihta.

Niisiis, elas ühe väikese külakese serval onu Juulius, küünlameister. Talviti juhtus vahest, et tuisk ja kohev lumi ajasid külaltee, mis onu Juulius majakeseni viis, nii umbe, et ta mitmel päeval oma majakese väravast kaugemale ei saanudki ja nelja seina vahel, kodus, lumevangis pidi istuma. Sellest aga ei olnud midagi, sest onu Juulius meeldiski rohkem omaette nokitseda, kui inimeste keskel viibida. Mõnikord inimesed ärritasid onu Juulius. Liiga palju juttu, liiga palju tühje sõnu, oli onu Juulius alatine arvamane.

Kord ühel päeval, mis eelnes jõululaupäevale, oli tal siiski külasse asja. Ta rakendas oma truu sõbra ja veolooma põder Rudolfi saani ette ja sõit võiski alata. Saanisõit meeldis onu Juulius vääga. Ta tõmbas lapteki endale rohkem põlvedele, julgustas Rudolfit kiiremale sammule ja ümises isegi mingit viisijuppi, endal must habe härmast valge. Tee viis mööda väikesest puukirikust, mille uks oli kergelt praakil. Onu Juulius oleks sealt hea meelega möödagi pörutanud, kui...

Kuid miski sundis onu Juulius Rudolfit korraga kinni pidama. Mis see siis oli? Kiriku sisemusest kostsid imelised laste lauluhääled. Onu Juulius hingas sügavalt sisse ja välja. Ta ei julgenud ennast korraga liigutada. Nii ilusti kõlas see.

Ja siis juhtus veel midagi hämmastavat. Onu Juulius viskas pödrale lapteki selga, käskis teda paigal püsida ja sõandas, nüüd kujutage ette, esimest korda elus kiriku uksest sisse astuda. Ta astus kirikusaali ja see, mida ta nägi üllatas teda veel rohkem. Altari juures seisis maast laeni

kaunilt ehitud jõulupuud ja selle ümber olid väikesed lapsed, kes laulsid oma hõbedaste häältega: „Püha õõ, õnnistud õõ, puhkab maa, rahuga. Joosep valvab ja Maarjal seal, magab lapsuke põlvede peal...“

Küünlameister onu Juulius istus kiriku kõige tagumisse pinki, suure samba taha ja kuulas hardumuse ja heldimusega. Ta nimelt lootis, et selle tagant ei pane teda mitte keegi tähele.

Kui lapsed olid laulmise lõpetanud, kuulis onu Juulius üht naist õpetajale kurtmas: „Kus ma nüüd selle lumega veel külasse küünlaid lähen hankima, aga neid oleks ka hommseks ja ülehommseks tarvis.“

„Ehk ikka saab kuidagi,“ arvas õpetaja siiski, aga murelik oli temagi.

Onu Juulius aga oli saanud kirikust sellise elamuse, et ta sootuks ära unustas, miks ta pidi üldse külasse minema. Kirikust väljudes, pööras ta saani korrapealt ringi kodu suunas, sest tal oli tulnud hea mõte. Ta valmistab kirikule suuremal hulgal küünlaid, tänuks selle eest, millest ta oli kirikus osa saanud. Mõeldud-tehtud.

Kodus töötas onu Juulius hoolega mitu tundi. Ta soovis, et küünlad tuleksid hästi ilusad ja kõik ühesugused. Ah, et miks, seda ei teadnud ta hetkel isegi. Kell hakkas juba viis saama, kui ta Rudolfi jälle saani ette rakendas ja valmis küünaldega kiriku juurde tagasi pööras. Kuid oh häda, kirikuksed olid juba lukku keeratud. Mis nüüd teha? Mis siis nüüd ette võtta? Onu Juulius otsis kiiresti saaniteki alt kimbu nõõri, harutas selle lahti ja kinnitas küünlapaki nii kiriku uksele külge.

Siis istus ta saani ja sõitis rahulolevalt koju tagasi.

Kui kirikuteener tuli tavapäraselt teenistuse ajaks uksi lahti tegema, avastas ta uksele külge riputatud küünlapaki. Ja pakis olid täiesti uued küünlad nii homse, ülehommse kui ka paljude järgnevate teenistuste jaoks.

Kui õpetaja lastekoori harjutuseks lapsi paigale seadis, näitas kirikuteener leidu õpetajale ja jutustas talle, kus ta oli selle leidnud.

Kirikuteener aga justkui midagi aimates, pilgutas vaid paremat silma ja ütles kavala muigega: „Tõesti, tõesti jõulud on väikeste imede aeg. Tuleb neisse vaid kogu hingest uskuda.“